

дъмахъ: Помилуй ны, Господи, Сыне Давидовъ! И Иисусъ съ спрѣ, та ги повѣка, и рече: какво искате да ви направятъ? Казахъ мъ: Господи! да съ отворатъ очи-тыни; а Иисусъ съ смили и прикосна съ до очи-тыни; и тоа часъ проглѣдаха очи-тыни: и тръгнаха слѣдъ него.

Въ недѣла ві: отъ Матѳея зачало 79,

Въ онова врѣма, момжъ нѣкой доде при Иисуса, и като мъ съ кланаше, рече мъ: учителю благий! какво добро да направятъ, за да и-мамъ животъ вѣченъ? Я той мъ рече: защо ма дъмашъ благъ? никой не е благъ, токмо єдинъ Богъ. Но ако искашъ да влѣзашъ въ жи-та, упази заповѣди-ты. Казвва мъ: кон? а Иисусъ мъ рече: тыа: не-бивай; не прѣлюбодѣйствуй; не кради; не свидѣтельствуй на лжжа: Почитай баца си и майка си; И обичай ближніѧ си, както сеbe си. Казва мъ момжъ-тъ: Сички-ты тыа упазихъ отъ младость-та си; какво още ми не достига? Рече мъ Иисусъ: ако искашъ да вѣдаши съвѣршенъ, иди, продай иманіе-то си, и разданго на сиромасы, ище имашъ съкровище на небеса; и вѣрви слѣдъ мене. Като чѣ това слово момжъ-тъ отиде си опечаленъ; защото имаше много имотъ. Я Иисусъ рече на ученицы-ты си: истина ви дъмамъ, че можно ще влѣзе богатъ въ царство небесно. И пакъ ви дъмамъ: по лесно е камила да мине прѣзъ иглены уши, нежели богатъ да влѣзе въ царство-то Бого-

жіе. Я ученицы-ти като чѣха, удивляваха съ много, и казваха: като е тѣй, кой може да бѫде спасенъ? Иисусъ ги поглѣди, и рече имъ: у человѣцы-ты това не е възможно, но у Бога сичко е въз-можно.

Въ понедѣлникъ на гі: недѣла,
отъ Марка зачало 11.

Въ онова врѣма, фаріенти направиха съвѣтъ съ Иродіаны-ты на Иисуса, какъ да го погубятъ. Я Иисусъ отиде съ ученицы-ты си къмъ море-то: и много народъ отидоха слѣдъ него отъ Галилея, и отъ Іудея, и отъ Іерусалимъ, и отъ Идомея, и изъ отвѣдъ Йорданъ; и изъ около Тиръ и Сидонъ, много множество като чѣха колко (чудеса) праваше Иисусъ, до-доха при него. И рече на ученицы-ты си, да го очаквва єдинъ корабъ, поради народа, за да го наприте-сняватъ. Защото исцѣли мнозина така, щото оніа, които имаха болѣсти, нападаха на него, за да са допрѣтъ до него. И дъхове-ти нечисти, когато го виждаха, припадаха мъ, и выкаха: ты си Сынъ Божій. И много имъ запрѣ-щаваше, да го неназаватъ.

Въ вторникъ на гі: недѣла,
отъ Марка зач. 12.

Иа онова врѣма, Иисусъ възлѣзе на гора-та, и по-вѣка (онка), които той искаше: и отидоха при не-го. И